

Till minne: Ingrid Fineman

Ingrid Fineman avled 19 januari 2021 efter en tids sjukdom. Hon blev 89 år och sörjs närmast av sönerna Jan och Gösta med familjer.

Ingrid föddes 1931 i byn Bråten utanför Dals-Ed i Dalsland där pappan var folkskollärare. 1944 flyttade familjen till Stockholm där pappan fått en lärartjänst. För Ingrid kändes det som att komma in i en ny värld. Studentexamen avlades på Nya Elementarskolan 1950. Ingrid, som var mycket studiebegåvad, fick höga betyg och kunde fritt välja inriktning på de fortsatta studierna. Valet föll på kemilinjén på KTH. Nästan direkt träffade hon sin blivande livskamrat, Olle, som gick på samma linje. 1955 blev hon klar som civilingenjör och året efter blev det giftemål. Ingrids första anställning blev på Institutionen för kärnkemi vid KTH hos professor Torbjörn Westermarck. Hon fick stipendier för en tre månaders studieresa till USA och Kanada. Olle, som då fått arbete vid KMW i Karlstad, fick möjlighet att på tjänstens vägnar resa med. Uppemot 1 000 mil avverkades i en inköpt bil. För Ingrids del avslutades vistelsen med några månaders forskningsarbete vid Berkely University utanför San Francisco. Det handlade då fortfarande om kärnkemi.

1958 gjorde Ingrid sin entré inom massa- och pappersindustrin då hon blev analyschef vid Uddeholm i Skoghall utanför Karlstad. Det var på den tiden mycket ovanligt med kvinnor i chefsbefattning. Det var i Karlstad som sönerna Jan och Gösta föddes. Både Ingrid och Olle hade en längtan till Västkusten och Olle fick en anställning vid ESSO i Stenungssund. Ingrid fick en deltidstjänst som analyschef vid MoDos anläggning där för tillverkning av ytaktiva ämnen. Under tiden i Stenungssund kunde Ingrid och Olle ägna sig åt sitt stora fritidsintresse, den egna båten, men också åt skidåkning med barnen i Norge. Ingrid var, liksom Olle, en hängiven bridgospelare. Det började redan på teknistiden och hon spelade under många år tävlingsbridge.

1972 flyttade familjen till Danderyd och Ingrid började sin långa karriär vid Svenska Träforskningsinstitutet, STFI. Hon anställdes vid Avdelningen för Pappersteknik där hennes forskningsintresse huvudsakligen kom att bli tryckpappersområdet. 1977 blev hon vice forskningschef för avdelningen och var sedan forskningschef där från

1988 till 1994. Efter att institutet gjort en omfattande omorganisation blev hon vice chef för den så kallade Tillämpade forskningen. När chefen för den verksamheten slutade under 1995 åtog hon sig motvilligt att träda in som chef fram till pensioneringen året efter. Helst hade hon velat trappa ner. Vid sidan av chefsrollerna var Ingrid en av initiativtagarna till det stora samverkansprojektet Papper-Färg-Tryck som startades 1993 med deltagande av flera forskningsaktörer. Hon ledde också ett samarbetsprojekt med Kina som handlade om att utnyttja halvmassa för framställning av finpapper. Meritlistan kan göras längre. Även under åren i Stockholm tillbringade familjen mycket tid vid sitt fritidsställe på Västkusten. Medan Olle körde bilen utnyttjade Ingrid tiden till att läsa medarbetarnas rapportutkast.

Ingrid gjorde mångåriga och förnämliga insatser för STFI och den svenska massa- och pappersindustrin. Hon utstrålade lugn och sakkunskap och hade alltid en positiv grundinställning. Hon var utrustad med ett gott omdöme och ställde alltid upp när det behövdes. Redan under KTH-tiden blev Ingrid ett föredöme för många yngre kvinnor.

Vi, och med oss många andra arbetskamrater och vänner minns Ingrid med värme.

Olle Alsholm, Lennart Eriksson, Tom Lindström, Brita Swan

